

Izgradimo hrvatski dom!

Davna želja i osnova, da se u Samoboru sagradi prikladni društveni Hrvatski dom, otpočela se, sa zadovoljstvom javljamo, praktički ostvarivati. Kada će se uistinu ostvariti? Onda, kad spoznaja i uvjerenje o prijeko potrebi i velikoj koristi Doma dozrije ne samo u nekolicini već u svim ili barem u ogromnoj većini samoborskih građana i okolišnog seljaštva.

U samom Samoboru imade, u koliko sam informiran, trideset raznih društava i to staleško-humanitarnih, prosvjetnih, glazbeno-pjevačkih te lijepi broj katoličkih prosvjetno-odgojnih i nabožnih te dobrotvornih Društva ova imadu po 20, 30, 50, 100 članova, a neka i 150.

Od tih 30 društava samo dva imadu vlastite prostorije, Vatrogasno i Obrt. radn. društvo Napredak, ali bez dvorane. Ostalih 28 udruženja nemaju vlastitog doma, već moraju tražiti stan, obično kukavni i neprikladni te ili plaćaju stanarinu ili uživaju stan od milosti od danas do sutra, dok oko 15 društava u opće nemaju stana već su primorana da se u potrebi služe gostionama, kletima i kojekakovim izbicama u privatnoj kući. Koliko to sprečava rad u društvima, osnutak inventara i arhiva? Često se silom ovih neprilika društveni sastanci i nehotice razvijaju u občne veselice i zabave. Oko 8 društava plaćaju stanarinu, koja, čujem, iznaša godišnje ukupno najmanje D 4000! Naša društva moraju za svoje priredbe plaćati pristojbu za dvorane. Priredaba u zatvorenim prostorijama bilo je u Samoboru prema „S. L.“ u god. 1934, u godini krize i opće sapatosti do 40, pa ako pristojba i ne bi bila veća od D. 50, imademo lijepu svoticu na godinu od D 2000. Pribrojimo stanarinu u iznosu od D. 4000 godišnji poprečni trošak naših društava za prostorije iznaša D 6000! Tko će

poreći, da bi bilo mnogo više i društvenih sastanaka i priredaba. kad društva ne bi stradala od nestašice prikladnih prostorija.

Da li je DOM potreban? Svako društvo imade na godinu barem jednu skupštinu, dakle najmanje 30 skupština, svako društvo imade po nekoliko odborskih sjednica, uzmimo minimalno 5 sjednica, a to je 150 sjednica. Svako društvo priredi u godini barem jednu makar samo društvenu zabavu, a neka priređuju koncerte, igrokaze, predavanja, akademije, razne kulturne i rodoljubne svečanosti i to po 3, 5 i više puta. Povrh toga neka društva napose glazbeno-pjevačka i prosvjetno odgojna sastaju se na pokuse i pouke redovito po dva i tri puta u tjednu.

Kad bi zbrojili sve uporabe prostorija, osvjedočili bi se, da bi uporaba prostorija u HRVATSKOM DOMU bila svakodnevna a kad što i u više prostorija istog dana.

Osim društava postoje u Samoboru javni i privatni zavodi: Osnovna škola, građanska škola, zanatska škola, dječije Čuvalište, Sirotište i t. d. Svi ti zavodi trebaju i po više puta u godini prikladnu dvoranu za svoje nastupe. Poželjno je, da takovih zavedskih nastupa bude i više, a sigurno bi ih više i bilo, kad bi postojala dvorana sa stalnom i valjano uređenom pozornicom.

Naše okolišno seljaštvo hoće i treba da brzim korakom kroči naprijed u prosvjećenju i gospodarstvu, i ono se sprema i već radi, da osnuje svoja prosvjetno-odgojna te pjevačka i staleško-privredna udruženja. Gdje će ta naša seljačka društva u svom mladom razvitku nastupati, da pokažu svoje sposobnosti, svoj rad i da se natjecanjem međusobno bodre, ako ne u svom centru u Samoboru - u Hrvatskom domu!

Svim staležima Samobora bez razlike treba organizacije, jednako poučnih i stručnih predavanja. Gdje ćemo ih držati kad nemamo na raspolaganju prikladnih za to prostorija. Sve nekako jasnije izgleda, da se opće društvene prilike pa i državne sve više razvijaju u smjeru korporativnog uređenja, a ovo će neminovno potrebu prikladnih prostorija podići još više, sve do neophodne nužde.

I onaj tako potrebn i sve intenzivniji političko-rodoljubni pokret, treba za svoj veliki zadatak čestih sastanaka, zborova i manifestacija, a za to i opet mora da bude dovoljno pristalih prostorija, kakovih Samobor danas na žalost nema.

Svi ti zbiljni momenti upravo diktiraju, da se ozbiljno i složno dade mo svi na rad za izgradnju DOMA. I sama društva crpiti će, ako bude zrelog shvaćanja, mnogo nove životne snage iz zajedničkog DOMA svako za sebe, a sva zajedno u onom velikom nastojanju, da se zajedničkim djelovanjem poluči onaj vrhovni cilj — sreća Samobora i hrvatskog naroda. Društva bi se uživajući zajednički svoj vlastiti DOM pobliže upoznala, međusobno se natjecala i zbližila, porasio bi među njima uzajamno poštivanje, nestalo bi podcjenjivanja i precjenjivanja, jer bi rad njihov bio bratski i ravnopravno koordiniran i nitko ne bi osjetio zapostavljanja. Sve to umnožilo bi solidarnost i kompaktnost te urodilo zajedničkom koristi.

Kakav DOM da gradimo? Nemojmo pomišljati na kakvu zgradurinu niti na raskošnu palaču od milijunske vrijednosti! Samoboru treba i dostaje zgrada - hoćete li i reprezentativna -, koja bude u skladu s faktičnim potrebama i financijskim sposobnostima. Zgrada u kojoj bi bila dvorana za 1000 osoba, dvorana za 800 — 20 m/10 m

SAMOBOR I PODSUSED
nose dobra i jeftina

TIVAR ODJEBA

t. j. 200 m², galerija za 200 osoba — 50 m², najnužnije nuzprostorije kao garderoba, buffet, par soba za sjednice i pokuse, dok bi se ostale prostorije mogle postepeno izvadjeti, te ispred zgrade slobodan prostor od dovoljne površine.

Možemo li ozbiljno pomišljati na skorbu gradnju? Možemo, čim bude spoznaja i uverenje o potrebi i koristi DOMA prožela sva naša društva i barem većinu samoboraca. Odakle sredstva? Prihod od zajedničkih priredaba, jedan dio prihoda od zabava i priredaba pojedinih društava, prihod od blo-

kova za nabavu opeka (po 1, 2, 3, 4 i 5 Din) darovi utemeljitelja (n. pr. najmanje Din 100), darovi u naravi t. j. građevnog materijala, u podvozu, u ručnom i obrtničkom radu, te eventualni legati. Mnoga naša manja mjesta pače i sela već imaju svoje domove, neka su ih ove godine izgradila, a neki su domovi u gradnji.

Gradnja DOMA u Samoboru nije dakle luksus već prijeka potreba, nije utopija već ostvariva odluka.

**Radom, žrtvom, slogom svom
ZGRADIMO HRVATSKI DOM!**

—č

Gradnja mrijestilišta

Radovi na podizanju velikog i modernog mrijestilišta pastrva, kojega podiže Zagrebačko ribarsko društvo, lijepo napreduju. Izvršene su glavne zemljoradne. Iskopani su dovodni kanali i počinju se raditi bazeni. Glavna zgrada mrijestilišta također se već podiže. Kako će ovo mrijestilište biti i jedan turistički faktor, poduprlo je rad zagrebačkih ribara Ministarstvo trgovine i industrije i pomoglo društvo sa svotom od 25000 din. Novac je već doznačen preko Saveza za promet stranaca. No kako kompletna izgradnja ovog mrijestilišta stoji mnogo novaca, podnijelo je Zagrebačko ribarsko društvo molbu zagrebačkoj općini za neku novčanu potporu. I tako će nastojanjem ribara-športaša sigurno i Zagreb poduprijeti gradnju mrijestilišta u Samoboru.

Mrijestilište započet će radom još ove jeseni, kad će se izmrijestiti prva partija od 400000 ikra pastrva. Na godinu, kad unutrašnjost zgrade bude potpuno dovršena i kad svi bazeni i jezera budu gotovi, imat će ovo mrijestilište poprečni kapacitet od 1.000.000 ikra.

Zagrebačko ribarsko društvo učinilo je ovim nastojanjem jedan veliki korak napred

.....
PREDRAG D. GRDENIĆ

Dolazak franjevacu u Samobor

Gradnja crkve i samostana — crkvena zvana

(Svršetak)

Na jednak način kao što je samostan proživljavao svoje peripetije, proživljavahu to isto i samostanska zvana. Prvobitno bijaše u dogotovljenu crkvu smještena zvana iz stare crkvice. Najveće od tih je porjecalo iz g. 1681. a nosilo je slijedeći natpis: SANCTA MARIA MATER DEI ORA PRO NOBIS — ANNO 1681. Ukrašeno bijaše lijepim reliefom: Isus na križu i Bl. Dj. Marija s Isusom i Jezusom u ruci. Za druga dva zvana nigdje nije ubilježeno kada su lijevana, već je samostanski kronista pribilježio, da su 1822 oba prelijevana u Zagrebu po Antunu Šifreru. Od tih bijaše veće ukrašeno reliefom: Isus na križu, Bl. Dj. Marija, Sv. Antun Pad. i sv. Florijan. Ono je nosilo natpis: PVSA ZAGRABIAE PEP ANTONIUM SHIFFERER 1822. CVRA ANANIAE HOSTNIK GWARDIANI LOCI. Manje zvonice, uz reliefe: Isus na križu, Majka Božja i sv. Josip, nosilo je natpis: ZA-GRABIAE 1822. Osim spomenutih zvonova, koja su bila smještena u zvoniku crkve — nazvalo se i jedno malo zvonice od 28 kg u

u našem ribogojstvu. Pa gotovo je i nevjerojatno, da se u samom društvu našlo članova, koji su bili protiv gradnje ovog najmodernijeg mrijestilišta u državi. Upravo takav rad je onaj pravi, kojim treba da se bave ribari športaši, a ne da se brinu samo za ribarske izlete spojene sa veselicama, da se osnivaju razne nepotrebne «sekcije», ili da se nabave uniforme (ribičke?) ili čak da se osnuje — glazba!

Svi gospodarski i kulturni faktori, koji ovdje odlučuju i koji imaju zdravo, i što je glavno, nepristrano prosudjivanje podupiru ovo nastojanje Zagrebačkog ribarskog društva, koje to u potpunoj mjeri i zaslužuje. U tom naprednom pravcu radi današnja uprava Zagrebačkog ribarskog društva. Društvo je izdalo ukusne marke, pak seriju razglednica, koje prikazuju naše najljepše vode u romantičnim krajevima i time je doprinjelo propagandi turizma. Vremenom će biti izdani i prospekti u stranim jezicima za inozemstvo, a također i razglednice sa motivima iz samoborske okoline, gdje imade voda sa pastrvama i gdje se nalazi mrijestilište.

Članovi ZRD bit će ponosni, da su u Samoboru na opću korist sagradili jednu takovu instituciju koju naš kraj još nije imao.

.....
tornjiću samostana nad sakristijom, koji je ornjčić podignut 1822. g.

Za vrijeme svjetskog rata 1914-1918, austrijska vojska oduzela je sva zvana, osim onog iz god. 1681. Tako je bilo 13. XI. 1916 skinuto srednje zvonice i ono malo nad sakristijom, a 15. XI. 1917 oduzeto je i najmanje sa crkvenog zvonika. Po tom ostane crkva tek s jednim zvonom. I sada eto možemo kazati, kako su iza g. 1609. franjevačkom redu osvanuli vedriji i ljepši dani budućnosti, tako i završetkom rata bude i franjevački zvonik obasjan suncem sreće.

God. 1921. poklanja Samoborac Julije Gerun crkvi malo zvonice, koje se svojevremeno nalazilo u cesargradskim Novim dvorima kod Klanjca. Ono bi smješteno kao prvo u crkveni zvonik po svjetskom ratu. Dalje o. Fulgencije gvardijan samostana započinje javnom akcijom oko skupljanja doprinosa za daljnja zvana, koja su 1932 g. nabavljena od Kvirina Lebiša u Zagrebu i na svečan način postavljena u crkveni zvonik.

Najmanje zvonice darovao je Petar Vitko iz Parkaševca. Zvonice je ukrašeno reliefom sv. Petra i sv. Josipa.

Veće — darovao je Ivan Levičar, posjednik iz Samobora. Zvonice je ukrašeno reliefom sv. Florijana i sv. Ivana Krst.

Srednje — nabavljeno je doprinosima vjernika, te nosi na jednoj strani natpis: sv. Antune po suznoj dolini vodi nas, u dom

Samoborci - apotekari u tudjini

Apotekar i književnik Mr. V. Jugović napisao je u br. 14 Apotekarskoga vjesnika od 25 pr. mjes. osvrt na knjigu dra. Norberta Sniederschitscha (po prezimenu jamačno nekoć naše gore lista!) docenta u štajerskom Gracu: „Die Geschichte der Pharmazie in Steiermark bis zum Jahre 1850“. U toj se knjizi spominju mahom dva Samoborca kao ljekarnika u Gracu.

Autor spominje u Samoboru rodenoga Leopolda Cantilija kao ljekarnika u Gracu. On je bio oženio mladu vlasnicu velike i bogate ljekarne u kojoj su radili osim staroga provizora još dva asistenta, tri vježbenika i tri laboranta. Cantily ušao je u tu ljekarnu kao prvi asistent god. 1823, a već slijedeće godine vjenčao se sa svojom mladom „šefovicom“, kojoj je bilo svega dvadeset i jedna godina. Ljekarnu je ona bila naslijedila iste godine od svoje neudate tetke. Po ženi postao je Cantily vlasnikom polovice ljekarne i kuće, odmah preuzeo upravu ljekarne te u brzo važio kao neobično učen, valjan i pouzdan ljekarnik. I vlasti su ga mnogo cijenile. Bio je već određen, da postane gremijalnim pretstojnikom, kad se umiješala smrt koja mu nije dala da i dalje uživa bogatstvo svoje žene. Umro je 31 III 1836.

Samo godinu dana kasnije vjenčala se njegova udovica — 8 svibnja 1837 — sa drugim saradnikom i provizorom svoje ljekarne, koji je začudo bio i opet Samoborac: Franjo Petrić. On je doduše preživio svoju ženu, samo ni njemu nije njen imetak donesao sreće. Nakon dugog i ogorčenog procesa morao je Petrić predati ljekarnu njenom sinu, a svom pastorku — mladom Cantiliju. Petrić si je doskora osnovao drugu ljekarnu u Gracu koju je dobro prodao i povukao se sasvim na

.....
Božji zovi nas, od tuče i groma brani nas na zadnji počin prati nas. Ukrašeno je reliefom slikom sv. Antuna i sv. Franje.

Veliko zvonice — darovala je Lehpamer Agata, uz pripomoć sakupljenog novca. Zvonice na jednoj strani nosi natpis: Prva sila u topove sila, nove darom Lehpamer Agate i ljubav puka je digla — dok je na drugoj strani relief Isusa i Marije.

Tako je eto, nakon mnogih borbi načno i zvonik franjevačke crkve upotpunio prazne i već zaprašene postamente, na kojima su se nekoć u davna vremena veselo i tužno ljuljala zvonca.

Crkveni toranj je time bio kompletiran, no na sve to je tužno gledao mali tornjčić nad sakristijom. Čovjek bi kazao, da je iz dana u dan bivao sve nujniji, gledajući kako ga zub vremena razara. No eto 1935. g. bude i on obnovljen, a 22. IV. na uskršnji ponedjeljak na svečan način primi u svoje krilo, malo lijepo zvonice od 55 kg. gutaša ba. Zvonice je lijevano u lijevaonici Kvirina Lebiša — Zagreb. Simpatično zvonice dar je samostanskog sindika Vilma i Savice Pavlović iz Samobora. Uz lijepi križ, koji je reliefno utisnut na jednoj strani, ono nosi i slijedeći natpis: „Sv. Izidore molji za nas — darovao Vilim i Savica Pavlović.“ Zvonice je nabavljeno, da s malog tornjića danomice radosno zveči — pozivajući vjernike službi božjoj.

ovoj posjed gdje se bavio još jedino odgajivanjem plemenitih vočki.

Mladi gradački Cantily — primjećuje g. Jugović — vjerovatno nije imao više nikakvih veza sa rođacima u Samoboru. Ipak je i njihovo ime ušlo u povijest hrvatskoga preporoda. Ivana pl. Gaj, sestra dra Ljudevita Gaja iz prastare Krapine, udala se za samoborskog ljekarnika Cantilija i postala tako majkom one Ljubice Cantily koja je nadahnula Stanka Vraza da ispeva svoje najljepše ljubavne pjesme „Đulabije“.

Iznijeli smo jedan dio gore napomenutoga članka koji govori o Samo-

borcima, — ljekarnicima u tudini u punom uvjerenju da ne će biti bez svakoga interesa za čitače „Samob. lista“.

G. Jugović citirao je ova data, da je otac Vrazove Ljubice bio ljekarnik u Samoboru po Franji Markoviću. A kad je već o tome ovdje riječ, mi samo pripadom ističemo da je tvrđenje pok. Markovića: da je Ljubica bila kći ljekarnika, oboreno kasnijom konstatacijom g. Bogumila Toni-a, tj. da je otac Ljubičin bio trgovac, a nikada ljekarnik. Ovu je ispravku donio i pok. Drechsler u svojoj studiji o Vrazu što ju je izdala Matica Hrv.

Doprinesimo mali obol u korist našeg zavičaja

Lutrija u korist gradnje velikog mrijestilišta na Lipovačkoj Gradnji

U korist gradnje mrijestilišta Zagrebačko Ribarsko Društvo priređuje lutriju, koju je odobrilo ministarstvo poljoprivrede. Vučenje će biti objavljeno dne 5 listopada u 5 sati poslije podne. Lutrija imaće 12000 srećaka, a svaka srećka stoji 10 dinara. Zgoditaka imaće 132 u sveukupnoj vrijednosti od 30000 dinara i to: 1 zgoditak po 5000 dinara, 1 po 2000 dinara, 2 po 1500, 2 po 1000, 6 po 500, 20 po 250 i 100 zgoditaka po 100 dinara. Srećke se mogu nabaviti kod blagajnika Zagrebačkog Ribarskog Društva gosp. Rudolfa Vidovića, Ilica 57, a kod njega će se također vršiti i isplata zgoditaka. Osim toga srećke se mogu nabaviti u novim prostorijama Zagrebačkog Ribarskog Društva Masarikova ulica 10, polukat, lijevo (prolaz Europa kino.)

Uprava Zagrebačkog Ribarskog Društva apelira ovim na građane Samobora, da kupnjom srećaka doprinesu svoj obol za grad-

nju ove korisne institucije koju zagrebačka okolina još nije imala. Ujedno uprava spomenutog društva obavještava sve one, koji su dobili srećke, a još ih nisu uplatili, da čim prije uplate kod društvenog blagajnika g. Vidovića, jer srećke koje ne će biti plaćene do dana vučenja igraju u korist društva. Izvučene srećke objaviti ćemo u našem listu.

Obzirom na to što će ovo mrijestilište biti od velike važnosti za Samobor i njegovu okolinu kako što smo to već par puta u listu obrazložili trebalo bi da osobito Samoborci u svome vlastitom interesu pomognu Zagrebačkom Ribarskom Društvu. Neka bar kupnjom srećaka doprinesu nešto u korist svoga kraja.

Srećke lutrije Zagrebačkog Ribarskog Društva u korist dovršenja mrijestilišta prodaju se u Samoboru kod g. Šolca i H. P. D. „Japelca“. Dakle doprinesimo bar nešto u korist svog zavičaja.

Domće vijesti

Vjenčanja

Dr. Ing. Vladimir Juranović, gradski inženir i honorarni profesor Tehničkog fakulteta, vjenčao se u Zagrebu sa gđicom Olgom Mihajlović, magistrom farmacije.

Dne 31 prošlog mjeseca vjenčali su se u Zagrebu gđica Marica Novotni i g. Milan Pavlović, učitelj. Vjenčanje je obavljeno u crkvi sv. Marka.

U četvrtak 5 o. m. vjenčani su u župnoj crkvi sv. Anastazije gđica Pavica Jurinjak i g. Ervin Šver. Ovom vjenčanju prisustvovalo je mnogo prijatelja i prijateljica simpatičnih mladenaca. Na kuru je pjevala „Jeka“ a u crkvi svirala je glazba Pučke čitaonice. Na izlazu iz crkve dočekala je glazba mladenca sa veselom koračnicom. Kumovao je nar. poslanik g. Lj. Tomasić.

Ovim mladim parovima želimo svaku sreću u njihovom novom životu!

Procesija na Malu Gospu

Prava starom crkvenom običaju održana je na Malu Gospu poslije podne velika procesija, a kroz čitav dan bilo je klečanje u župnoj crkvi. U procesiji su sudjelovali svi katolički udruženja Samobora i okolice, glazba Pučke čitaonice i mnogo građana i seljaka.

Oproštaj

Pošto mi bijaše nemoguće lično se oprostiti sa svima prijateljima i znancima prigo-

dom moga premještaja u Slav. Požegu, to činim putem Samobor. lista srdačno zahvaljujući cij. građanstvu na onoj lojalnoj naklonosti prema mojoj malenkosti, a zadužen sam također sačuvati trajnu ugodnu uspomenu na vjernike Samoborske župe.

O Fulgencije Pondeljak
bivši gvardijan

IZ „JEKE“

Nakon kratkog vremena odmora nastavit će H. P. D. „Jeka“ početkom mjeseca listopada sa svojim pjevačkim radom. Na redu je uvježbavanje programa za zimski društveni koncert. Ovo je najpodesnije vrijeme za primanje novih pjevača i pjevačica, pa se svi oni koji žele pristupiti u „Jeku“, a imaju normalan sluh i prilični glasovni materijal, pozivlju da se najkasnije do 1 listopada o. g. prijave kod društvenog tajnika Ivica Sudnika gdje će dobiti pristupnicu i sve im potrebne upute.

Odbor

Pomoćnički ispiti

Nedavno održani su pomoćnički ispiti, kojima su pristupili: Dominik Podolšek, krojač, August Marjanović, brijač, Josip Fresl, kožar i Anton Slakonja, mesar. Svi ovi načelnici izvršili su radnu probu kod majstora i na ispitu su zadovoljili odgovorivši na postavljena pitanja spremno, te su proglašeni za pomoćnike svoje struke. Na svršetku ispitivanja je predsjedatelj komisije g. Lodeta održao novim pomoćnicima govor, kako treba da se u životu vladaju, da budu ispravni i poštovani majstori i na čast svojeg staleža.

„SAMOBORSKI AUTOTAKSI TRAZE PRAVO VRŠENJA LIJEČNIČKE PRAKSE“

Pod ovim zvučnim naslovom izašao je u jednom zagrebačkom dnevniku članak, štampan, da bude upadnije, kurzivnim pismom! Ne ću se upuštati u podrobniju kritiku tog članka tek želim istaknuti sljedeće:

Prema savremenim propisima higijene kola za prevažanje bolesnika moraju biti sasvim specijalno uređena Moraju imati napravu za ležanje, spremnicu za prvu pomoć i što je najglavnije stručnu pratnju. Nadalje se takova kola moraju od vremena do vremena raskuživati, odnosno drugim riječima, kola koja služe za prevoz putnika ne smiju se upotrebljavati za prevoz bolesnika, jer postoji mogućnost zaraze kojom zaraznom bolesti. Dakako da nijesu svi slučajevi zarazni, ali je istina i to da to šofer ne može prosuditi.

Isto je tako istina, da će liječnik bolesnika svojim kolima bržiije i udobnije prevesti pogotovo u teškom i hitnom slučaju. Svi su slučajevi u Samoboru, o kojima je bilo govora bili hitne naravi i j. trebalo je smjestiti stručno intervenirati.

Treba spomenuti još, da su u mnogim od tih slučajeva samoborski autotaksi bili kupirani onda je bez daljnega jasno da su svaka kola dobro došla, koja su pri ruci. Moguće je, da su interesi vlasnika autotaksa bili tim tangirani, ali je interes bolesnika preči i oni nemaju monopol na prevažanje bolesnika iz razloga gore istaknutih.

Dr. M.

Borba sa nadriobrtnicima

U samoborskom srezu imade veoma mnogo nadriobrtnika. Uprava udruženja za natlija vodi stalnu borbu s njima. Sada je isposlovano, da se svaka presuda proti nadriobrtniku, izrečena po sreskom načelstvu, dostavi poreskoj upravi, kako bi ova mogla da oporezuje one, koji do sada nisu plaćali nikakav porez. Sačinjen je i spisak nadriobrtnika, koji je također dostavljen poreskim vlastima. Nadamo se, da će ova mjera najuspješnije pobijati širenje nadriobrti kod nas. Ovakovo stanje, kakovo je danas, veoma je štetno po naše obrtnike, jer imade gotovo više nadriobrtnika nego onih legalnih, koji plaćaju sve poreze i takse. U jednom od narednih brojeva iznijeti ćemo listinu svih nadriobrtnika, da se naše građanstvo znade ravnati, kod nabavljanja potrebnih stvari.

Pričica o nesretnom psu . . .

(U spomen onima, koji se pletu tamo, gdje ne spadaju!)

Bio jednom jedan siromašan pas, koji je od dosade lutao samoborskim ulicama . . . Pričali su ljudi, da je taj pas vrlo pametan, šta više, duhovit! Ali siromak, jednog dana je ipak nastradao. Lutajući tako ulicama na dje na cesti jednu kobasicu i u slast ju prožderere. Odmah poslije toga siromašnom psu jako pozli i on u najvećim mukama crkne. Zanimali se dobri ljudi, zašto je taj pametni pas crko. I na svoje veliko čudo primjetili su da je ona kobasica, koju je u slast progutao pas, bila zavita u neke poljoprivredne novine, koje su bile izšarane smiješnim sličicama . . . I odmah je bilo dobrim ljudima jasno: siromašni pas nije mogao da probavi onu nesretnu kobasicu . . . Tu pre staje priča.

Nova brijačnica i salon za dame

Naš mladi sugrađanin, brijački obrtnik g. Žarko Adamek otvara u Gajevoj ulici broj 11 (u kući g. Stiploška) moderno i higijenski uređenu brijačnicu te češljaonicu za dame.

Češljaonica za dame providena je modernim aparatima za trajnu, željeznu i vodenu ondulaciju i bojadisanje kose sa savršenim bojama i t. d.

Cijene će biti vrlo umjerene, a podvorbazna brza i solidna.

Iskrena ljubav za naš kraj

Stalni gost Samobora g. A. Mujić, umirovljeni pukovnik, boravio je kao mladi kadet u samoborskom gorju prije nekih 57 godina. On je taj kraj toliko zavolio, da je i poslije uvijek u njega dolazio i sada u starijim danima, redovan je ljetovanišni gost. Na odlasku iz Samobora napisao je g. Mujić ovu simpatičnu pjesnicu, koju rado donosimo.

Samoboru na mom rastanju

Gdje ste moji mili dani,
Ni od ljeta, ni od lani,
Koje mislim sada ja,
Ti su bili pred mnogo godina.
Kad sam kao kadet u kudama stanovao
Svaki dan se na Piješivicu vrao
Brda i šume mapirao
I uvijek veseo i sretan bio.
Sad mi snijeg na kosu pao,
Sva mi ljubav on oprao,
Samo za te — Samobore — nije,
Niti ne će dok u meni srce bije.
Vjeran sam ti već dugi niz ljeta,
Tu mi srca uspomena sveta
U starosti uživam sad mlade dane,
Zato k tebi hrlim na praznovanje
Sretan sam, srce mi ne tuži,
Sretni bili hrabri tvoji muži
Sretne bile plenkite žene,
Kad u tebi nisam, srce moje vene.
U sreći ti cvali, svi mili i dragi
Blago polje, voće i vinogradi
U tebi sretan li sam ja,
A sretna je i moja supruga.
Jer i ona ljubi Rude, Oštre, Piješivicu
Kao i svu divnu ti okolicu.
Ljubavi punog srca, i ona ti kliče:
S Bogom, moj mili Samobore,
Moga srca lijepi dvore
Preko zime i ako sam u Beču,
Tebe drži, zaboravit ne će
A do ljeta, kad se vrate ptice
Slavuji, ševe i lastavice
I ako mi Bog zdravije dađe
Do vidova moj Samobor grade.

A. M.

Napretkove vijesti

Stipendije

Središnja uprava «Napretka» u Sarajevu riješila je molbe za dobivanje stipendija. Tim povodom priređuje odbor podružnice dne 17. o. mj. svečanu sjednicu u prisutnosti svojih stipendista odn. njihovih roditelja, na kojoj će predsjednik društva preč. g. Juraj Kocijanić rastumačiti prisutnima ciljeve «Napretka» i obavijestiti ih o podijeljenim stipendijama.

Hrvatski dom

Sastanak međudruštvenog odbora za gradnju «Hrvatskog doma» bit će u četvrtak 19. o. mj. u pol 9 sati na večer u prostorijama «Napretkove čitaonice». Kako će biti na dnevnom redu važna pitanja umoljavaju se sva društva da izašalju svoje predstavnike.

Napretkova knjižnica

Molbe za knjige «Napretkove školske knjižnice» imaju se usmeno ili pismeno predati 19. 10 i 21. o. mj. od 1/211—1/212 prije podne i od 5—6 posli. podne u prostorijama «Napretkove čitaonice».

Od 15. o. mj. izdavat će se knjige beferističkih i znanstvenih djela svake nedjelje od 1/211—1/212 prije podne. Knjižničar S. Vuković.

Planinarstvo

Prigodom posvete Lipovačkog zdenca poklonili su HPD «Japetić» gg: Marko Bahovec st. 100 Din, Škaberna, tipograf u ime «Runolista» 50 Din, Franjo Flašar 6 lotelja i ulazna vrata, Bela Pollak iz Zagreba ovcu zdjelu sa poklopcem, Šošarić Vlatko 4 m cijevi za vodovod, Ivica Sudnik 8 povećanih snimaka za zdenac na trgu.

Posjećivanje Šoičeve kuće stalno je u porastu, što se imade naročito svesti na sistematsku propagandu, koju društvo provodi

Sagrađen zdenac i uređena kuća sigurno će pridonijeti, da će interes za kuću biti još veći tako, da će ista postati lijepim prihodom naše podružnice.

Posjećivanje kuće izraženo u brojkama bilo je sljedeće: od 1. I do 23. VI 1935 posjetio je kuću 551 planinar t. j. kroz razdoblje od 5 i pol mjeseci. Od 23. VI t. j. od vremena kad je novi odbor izabran pa do 6. IX 1935 dakle za 2 i pol mjeseca bilo je u kući 767 planinara. Kroz čitavu 1934 godinu posjetilo je kuću 855 planinara.

Na kongresu planinarskih društava kraljevine Jugoslavije u Dubrovniku bila je zastupana i naša podružnica po društvenom potpredsjedniku g. Franji Tkaliću te po članovima gg. Stjepanu Župančiću, Mavri Neumannu i Stjepanu Freslu.

Markacija na putu Samobor—Smerovišće—Šoičeva kuća je obnovljena t. j. put je obilježen međunarodnim planinarskim oznakama.

Iz trgovačkog udruženja

O prodaji mineralnih voda

Sve mineralne vode, koje su po propisima prijavljene Ministarstvu i kojima je odobreno raspacavanje, mogu se od sada slobodno prodavati u trgovinama, izuzev one vode u kojima ima sastojina arsena. Novim riješenjem zamjenjuje se staro u pogledu Franz Jozelove gorke vode. Prama tom novom riješenju ponovno je dozvoljena slobodna prodaja mineralnih voda u svim trgovinama špicerajske i mješovite robe, što se daje na znane interesentima.

Revizija banovinskog i općinskog kuluka

Trgovačka Komora u Zagrebu podnijela je Bansknoj upravi pretstavku, u kojoj molli da se pozovu općinske uprave da provedu reviziju razreza banovinskog i općinskog kuluka. Prijašnji razrez nije bio stvaran. Pošto je sada otkupnina ličnog rada određena prama tečevini, koja je odmjerenjena po poreskom odboru, ima općinsko poglavarstvo, čim primi iskaz reklamacionog odbora o zaključcima na žalbe privrednika proti odmjere tečevine za god. 1934, ureda radi provesti otpis otpadajućeg iznosa kuluka.

«Samoborski List» izlazi svakog 1. i 15. u mjesecu. — Pretplata sa poštarinom na cijelu godinu iznosi 25 D. Inozemstvo 50 D. Uprava i uredništvo: Livadićeva ulica broj 2. Vlasnik i odgovorni urednik Slavko Šek. — Oglase prima uprava prama cjeniku. Za oglase, koji se više puta uvršćuju, daje se znatan popust. Rokopisi se ne vraćaju. Tisak Samoborske tiskare Slavko Šek.

Stan

od sobe i kuhinje i soba na tavanu iznajmljuje se odmah. — Uпитati Perkovičeva ulica 19.

Soba sa kuhinjom

u prizemlju, suho, električno svjetlo i vodovod u kući iznajmljuje se prazna ili sa pokućtvom za 1—2 sobe. — Uпитati Stražnička ulica 13 od ponedjeljka popodne.

Traži dvorbu

ili mjesečnu službu starija žena. — Ujedno dajem dobru domaću koštu na jeftinu cijenu. — Uпитati Mlinarska ulica br. 6.

Izmjenilo bi vilu

(novogradnju) na Pečenič sa nadoplatom, sa kućom i baščom u Samoboru ili okolici, na željezničkoj stanici. — Uпитati Zagreb, Sermatijeva ulica br. 9 Jemrić.

Stan

od 3 sobe na ulicu, kuhinja, djevojačke sobe, elektrika, vodovod, prikladno za poslovnicu, iznajmljuje se u Šmidhenovoj ulici 22. Ostale informacije kod gđice Erbežnik u trgovini.

Broj 72 bilj.

OGLAS

Pozivom na zaključak sreskog sada u Samoboru od 27. augusta 1935 br. II O. 5-1935-34. odredjem dražbu ostavinskih pokretnina pek Paimović Fanike iz Samobora sastojeci iz pokretna, reberitne i zlatnine za dan

23 septembra 1935

u 3 sata popodne u stanu pokojnice u Samoboru Šmidhenova ulica kuće br. 7. U koliko toga dana sve pokretnine nebi bile prodane, nastavit će se dražba slijedećih dana u isto vrijeme i na istom mjestu.

Popis dražbi izvrgnutih pokretnina može se vidjeti u mojoj uredovnici svakoga dana za vrijeme uredovnih sati.

U Samoboru, dne 12 septembra 1935.

Javni bilježnik

kao sudbeni povjerenik:
Dekretom kr. sudb. stola u Zagrebu od 30 VIII 1935 br. 2345 imenovani zamjenik javnog bilježnika Dra Gjura Leušića u Samoboru

A. WEBER v. r.

[M. P.]

Općinska uprava slob i kralj povelj trgovišta Samobora.

Broj 4417-1935.

Samobor, 13 rujna 1935

Predmet: Pješčanika opć. zakup.

OGLAS

Dne 1 listopada 1935 (u utorak) u 10 sati prije podne održavat će se u uredu općinske uprave trgovišta Samobora javna usmena dražba za zakup prava kopanja i odvažanja pijeska iz samoborskih pješčanika tečajem 2 godina t. j. za godinu 1936 i 1937.

Svaki dražbovatelj dužan je prije započete dražbe položiti jamč. vinu od 10,000 Dinara u gotovom ili u priznatim vrijednostnim papirima.

Potanji uvjeti mogu se uviditi kod potpisane uprave za vrijeme uredovnih sati.

Predsjednik:
Pandić v. r.

Zamjenjuje bilježnika
Blagajnik:
Kompere v. r.

Upozorenje

Dajem na znanje da ne plaćam nikakove dugove koje pravi moja žena Marija Frey rođena Hofer.

Gustav Frey ml.

Kupujem posjed

2—3 jutra na lijepom mjestu sa širokim izgledom. Ponude sa točnim naznakama položaja i cijene na upravu «Samob. lista».

ŠKABERNA

GRADEVNI MATERIJAL

Betonske cijevi
Betonske stupove
Samoborski pijesak
Cementne pločke
Bet. vratačica za otvarak
Betonske banje
Cigla, crijep, šljebnjaci
Cement itd., itd.

dobijete uz najjeftiniju cijenu iz našeg ovdašnjeg željezničkog stovarišta dostavljenu u kuću.

Poslovnica:

ZAGREB, Samoborska c. 10
Telefon 7708